

[Jørgen Jørgensen.]

ser saa kritisk paa dette, at der sikres de helt smaa Mulighed for at kunne opretholde deres Produktion, for at kunne opretholde den Gren af Landbrugsproduktionen, som er saare nyttig at opretholde i disse Aar, Husdyrproduktionen — at der sikres disse smaa Husmandsbrug et Grundlag for deres Produktion? Da vi i 30erne gennemførte en Kornafgift ved at lægge Afgift paa det indførte Korn, var det det lille Landbrug der maatte betale, og det store Landbrug der fik Fordelene, og Husmanden faar da heller ikke Kornet gratis, med en Pris paa op mod 30 Kr. pr. Td. Foderkorn er man ikke saa meget langt fra Produktionsprisen. Naar man nu igen drager Sammenligning med Frihandelskornet, der koster 60 Kr., erindrer jeg om, at i de første Aar efter 1940, da Priserne paa det Korn, som Husmandsbrugene fik til deres Produktion, ikke var saa langt fra det, der nu er Tale om, var det en rimelig Betaling for Produktionen af Korn, saa Husmændene betalte dengang Kornproducenterne en rimelig Pris for det Korn, som de købte, og som det større Landbrug afleverede. Det var en almindelig fornuftig Foranstaltning, at Husdyrproduktionen blev ved Husmandsbruget som hidtil, frem for at animere til, at denne Produktion gik over til andre Brugsstørrelser, som ikke havde haft den tidligere.

Jeg siger derfor, at jeg synes, man skulde tage i Betragtning, at dengang det store Landbrug havde Vanskeligheder i 30erne med de meget lave Kornpriser, og man i den Anledning gennemførte en Kornordning, var det det lille Landbrug, det gik ud over. I det hele taget tror jeg, det var klogt, om man inden for Landbruget, inden for de forskellige Størrelsesgrupper, naar der var Anledning dertil som nu, viste nogen Solidaritet. Det er meget værdifuldt i mange Situationer, at Landbruget kan staa samlet om sine Synspunkter, men det forudsætter, at man viser Solidaritet, og Solidaritet kan ikke bestaa i, at man inden for de forskellige Størrelsesgrupper af Landbruget, hvor Interesserne er vidt forskellige, paa ethvert givet Tidspunkt, hvor den ene kan have Fordel deraf, bestemt holder paa, at de vil have denne Fordel gennemført. Solidaritet betyder, at man i et givet Øjeblik giver Afkald paa en Fortjeneste til Støtte for andre for at fastholde den fælles Forstaaelse, som er meget nyttig og vigtig, ogsaa inden for Landbrugerhvervet.

Jeg tror derfor, det vil være nyttigt, at det større Landbrug, naar man over-

vejer den Forpligtelse, der efter Kornlovsforslaget er til at aflevere Korn, ogsaa Brødkorn, tænker paa, at der igen kan komme Tider, hvor man maaske er interesseret i, at det mindre Landbrug ser med en vis Forstaaelse paa de Foranstaltninger, det kan blive nødvendigt at gennemføre, og som i særlig Grad det korndyrkende Landbrug vil være interesseret i.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup vendte flere Gange tilbage til det Tilsagn, Rigsdagen, Partiformændene sammen med Regeringen, i Fjor gav om, at Brødkorndyrkerne skulde blive stillet væsentlig gunstigere — saaledes tror jeg det var man sagde — ved en ny Kornordning. Det kan naturligvis altid diskuteres, om den Forskel, der er foreslaaet i Lovforslaget, helt opfylder det, man har tænkt sig. Naar Forskellen mellem Prisen paa Foderkorn og Brødkorn ikke er blevet saa stor, skyldes det bl. a., at man har forhøjet Foderkornprisen; hvis den var forblevet den samme som i Fjor, da det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup sammen med os andre stemte for Kornloven, vilde der have været en ikke uanselig Forskel mellem Brødkornprisen og Foderkornprisen. Det har formentlig ikke forringet Landbrugets Stilling som Helhed, at begge Priser er forhøjet, men derved er Forskellen mellem Foderkornprisen og Brødkornprisen blevet mindre. Det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan tale om.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup rettede en voldsom Kritik mod Kornpriserne i det hele taget og talte om Udnyttelsesprisen, der var udregnet til 45 Kr.; jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente, at det skulde være Udgangspunktet for en Drøftelse af Kornpriserne. I saa Fald vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvad er Begrundelsen for, at det ærede Medlem nu opstiller saadanne Krav? I Fjor var det ærede Medlem sammen med os andre med til at gennemføre en Kornlov med de nugældende Priser, og selv om man regner med, at Produktionspriserne er steget siden i Fjor, vil det ærede Medlem alligevel ikke komme op i Nærheden af de Tal, han nu opererer med. Hvad er Begrundelsen for, at det ærede Medlem i Aar mener, at de Priser, han i Fjor var med til at fastsætte, ikke er forsvarlige længere? Der maa være en vis Sammenhæng i Tingene, og var det rigtigt i Fjor at have en Pris for Aflevering af Foderkorn paa 25 Kr., kan det ikke være helt galt i Aar at betale det samme Korn med 28 Kr. For Kornavlens Vedkommende tror jeg, det nogen-